VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO

FARNOSTI

HRÁDEK U ZNOJMA, DYJÁKOVICE, VALTROVICE, JAROSLAVICE, SLUP STRACHOTICE

Není tady,
byl vzkříšen !

Požehnané a radostí naplněné svátky velikonoční
vám přejí kněží a farníci uvedených farností

S velikonoční radostí do všech našich starostí.

Velikonoční bohoslužby ve farnostech:

	2.4.	6.4.	7.4.	8.4.	9.4.	10.4.
	Květná neděle	**Zelený čtvrtek**	**Velký pátek**	**Bílá sobota**	**Velikonoční neděle**	**Velikonoční pondělí**
Dyjákovice	9.30				9.30	
Hrádek	11.00	18.00	18.00	20.00	11.00	
Valtrovice	---	---	---	---	---	---
Jaroslavice	8.00					
Slup					8.00	
Strachotice						8.00

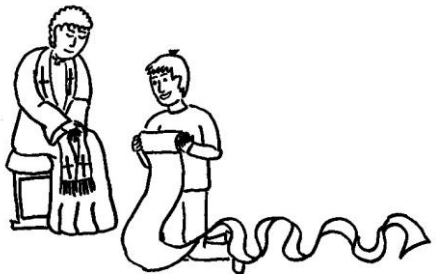

Zpovídání s cizím zpovědníkem:

Valtrovice: ve čtvrtek 30.3. od 16.30 do 17.00, pak mše sv. (P. Coufal)
Hrádek: v neděli 2.4. od 15.00 do 15.30 (redemptorista, P. Sobotka)
Dyjákovice: v neděli 2.4. od 15.40 do 16.30 (redemptorista, P. Sobotka)

Změna v nedělních obřadech

Již delší dobu přemýšlím, jak slavnostněji prožívat nedělní liturgii. Mám radost, že vy, kteří chcete být na mši sv. přijíždíte i na místa, která nejsou ve vašem bydlišti. K tomu nás nutně vede i situace, kdy kněz má více farností a není v jeho silách slavit mši sv. na všech místech jemu svěřených farností. Je škoda, že mnozí z vás místních farníků (pokřtěných božích dětí) nevyužíváte možnosti být na mši sv. a chodíte jen na vánoce, či když máte úmysl mše sv. za svou rodinu. V našich prostorách, kde v minulosti byly kostely postaveny pro mnohem větší účast lidu je to o to více znát. V malém společenství nelze zažít to, co prožíváme ve větším.

Rád bych zkvalitnil úroveň nedělního slavení a posílil tak naše křesťanské společenství. Proto po velikonocích budu slavit nedělní mši sv. na dvou místech. Pro náš počet účastníků na bohoslužbách to bude dostačující. Jedna mše sv. v 8.00 pokryje farnosti Jaroslavice, Slup a Strachotice - tak jak už je to zavedeno, druhá mše v 9.30 bude na střídání v Hrádku a Dyjákovicích. Věřím, že pro nikoho, kdo má zájem slavit Kristovo vzkříšení to nebude problém a nebude se poměřovat s jinými, protože o to vůbec nejde. Každý z nás svým osobním přístupem a postojem má zodpovědnost za prožívání víry ve světě. Je současně také možnost i po mši rozvíjet farní společenství a nemusí se spěchat hned domů, ale to už závisí na vás. K tomu, aby se naše společenství rozvíjelo tím správným směrem, ať nám Bůh žehná.

Volby – splnění občanské povinnosti?

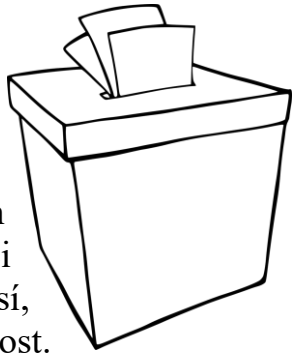

Nedávno proběhly volby našeho prezidenta. Právo volit má každý svobodný občan, pokud splňuje podmínky našeho zákona (dosažení věku 18 let, svéprávnost). **Právo volit s sebou nese s tím spojenou zodpovědnost za společnost**, kterou s druhými tvoříme a dává nám možnost se na tom osobně podílet. To předpokládá, že si občan dá práci se zkoumáním kandidátů, aby svůj hlas dal tomu, ke kterému se on hlásí, kandidát si získal jeho důvěru, a věří, že bude dobrem pro celou společnost.
K tomu též i vyzývali naši biskupové, aby každý šel volit dle svého nejlepšího svědomí. Je smutné a tragické, že jsem se setkal s případy, kdy lidé volili, ale **bylo jim úplně jedno koho**. O kandidáty se nezajímali a šli volit jen tak - aby přece splnili svou občanskou povinnost. Též názor: volím toho, kdo si již dost nakradl, ten nás už víc okrádat nebude - je směšný, ale bohužel velmi častý. Nezbývá než se modlit a mít trpělivost s těmi, kteří možnost volby znevažují a nedochází jim, že druhým ubližují.

P. Pavel Sobotka

Zpytování svědomí

Jeden školní kaplan si všiml malého kluka, jak sedí docela dlouho v kapli a přemýšlí. Přišel tedy k němu a zeptal se ho: „Chlapče, trápí tě něco?“ Chlapec se na kaplana podíval a řekl: „Pan učitel mě poslal, ať zpytuji svědomí, co jsem udělal špatného. A až si vzpomenu, tak se mám vrátit a omluvit se.“ „A ty si nemůžeš vzpomenout, co jsi provedl?“ „Naopak, vzpomínám si na spoustu věcí. A mám strach, že mu prozradím i něco z toho, co ještě neví.“
Prožíváme postní dobu a pomalu se blížíme k Velikonocům. Je to čas, ve kterém bychom se měli zahledět do svého nitra a zpytovat svědomí. Zamyslet se nad svým životem a vztahy. A to nejen vztahy s druhými lidmi, ale i vztah s Bohem.
Kam směřuje můj život? Jaký je můj životní cíl? Co by se mnou bylo, kdybych teď zemřel?
Zpytování svědomí nemá sloužit jen k pojmenování hříchů a uhlazení sporů s lidmi. Je to modlitba, ve které se obracíme k Bohu, který nám chce vrátit naši křestní krásu. Který s námi chce obnovit důvěrné přátelství. Může se nám při zpytování svědomí stát, že místo o sobě přemýšlíme o druhých, hodnotíme je a posuzujeme. Místo abychom si pokorně přiznali své chyby, tak se obhajujeme. Srovnáváme se s lidmi a utěšujeme se tím, že přece nejsme ti nejhorší.
Velikonoce, které jsou před námi, nám ukazují hrůzu našich hříchů. Ten, který byl bez viny, za naše hříchy umírá na dřevě kříže. Mělo by nás to vést k zamyšlení nad tím, že nejsme tak dobří, jak si možná myslíme. Že je v nás i plno temných stránek. Proto bychom měli zpytovat svědomí a všeho špatného co jsme provedli litovat. Nedívat se na to, jací jsou druzí, ale pohlédnou do svého nitra.
Můžeme se přitom vnitřním zrakem zahledět na Krista. To je jediná míra našeho života. To je jediné zrcadlo, které nám odhaluje pravdu o tom, jak jsme připraveni na setkání s Bohem na věčnosti. „Podobám se Kristu? Miluji? Odpouštím? Obětuji se jako On?“ To jsou otázky, které máme během zpytování svědomí řešit.

o. Nik

K zamyšlení

Ve vlaku se mnou v kupé seděl také jeden muž, který se na každé stanici zvedl, podíval se ven z okna, pak si sedl, zabrumlal jméno stanice a vzdychl si.

Po čtyřech nebo pěti zastávkách se ho jeho soused zeptal: „Něco se vám nezdá? Vypadáte strašně rozrušený.“ Muž se na něj podíval a odpověděl: „Víte, měl jsem už před pěknou chvilkou přestoupit. Jedu špatným směrem. Ale je mi tu tak příjemně a tak teploučko …“

Slavného rabína navštívil jednou jakýsi turista a byl překvapen, když spatřil, že rabínův dům má jen jednu místnost plnou knih. Jediným nábytkem tu byl stůl a lavice. „Rabíne, kde máš svůj nábytek?“ zeptal se turista. „A kde ho máš ty?“ otázal se rabín. „Já? Já jsem tu přece jen na procházce,“ podivil se turista. „Já také,“ řekl rabín.

Postní plátna či obrazy - v době postní zakrývají hlavní oltářní obraz a svým motivem nás vedou k přemýšlení o času, který prožíváme. Můžeme je vidět třeba v kostele v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích. Motiv souvisí s křížovou cestou našeho Pána, ke které zve osobně i každého z nás. Ve spojení s Ním nám k tomu dává sílu, abychom vytrvali a nenechali se odradit nějakou nečekanou zkouškou či událostí. Jako křesťany a jeho učedníky nás to nemá zaskočit, ale naopak připravit na to, že to k následování Ježíše nutně patří. „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě“

Tyto postní plátna jsou k vidění v kostelích jen po dobu postní, která trvá 40 dní. Mnozí o nich možná ani nevíte, protože v tuto dobu se v kostele nenacházíte. Přede mší sv. se též modlíváme křížovou cestu, abychom poděkovali Pánu za jeho lásku, která jej vedla až na kříž. Vyobrazení křížové cesty 14 zastavení (někde 15 když je zdůrazněno Ježíšovo vzkříšení – prázdný hrob) patří též k vybavení každého kostela. Pokud však přicházíme „na čas či pozdě“ tak tuto možnost nemáme. Někde se s křížovou cestou můžeme setkat i v přírodě. Např. v gránickém údolí směrem na Hradiště, v Hlubokých Mašůvkách, v blízkých Hraběticích. *P. Pavel Sobotka*

Téma: Smrt a vzkříšení

Ježíš Kristus – zemřel a vstal

Pro nás křesťany jsou Velikonoce největšími svátky v roce. Připomínáme si a znovu tajemně prožíváme, co to znamená, že Ježíš za nás zemřel a vstal z mrtvých. Slavíme jeho vítězství a zároveň se k němu hlásíme. Znovu obnovujeme své plné spojení s Ním skrze obnovu křestních slibů o velikonoční vigilii. Opět máme plně zakusit tu nejlepší pravdu: Ježíš Kristus už zvítězil a jeho vítězství je definitivní – nikdo na tom nic nezmění
a i když to nyní ještě není všem zcela zřejmé, je již jednoznačně a nezvratně rozhodnuto. Velikonoce nám připomínají, že Ježíš nabízí podíl na svém vítězství všem, kteří chtějí být jeho přátelé. A co k tomu patří? Pro přátele vítězného Ježíše také pozvání do šťastné věčnosti. Křest nás připojuje ke Kristu vítěznému a náš život má svědčit o tom, že jsme tohoto přátelství hodni.

Ježíš nás předešel ve smrti

O Velikonocích si tedy také připomínáme, že Ježíš zemřel. V tom nás všechny předešel po cestě, kterou budeme muset každý sám projít. To pro věřící může být i útěcha – blížím se k tomu, co už přede mnou prožil můj Pán a ten slíbil: „Kdo věří ve mne, bude žít, i kdyby zemřel.“ (Jan 11,25) Kristova slova se mohou stát pro každého velkou útěchou – vždyť On je Pravda sama a vždy splní to, co přislíbil. Jen jde tedy o to v něj věřit a pak žít tak, aby náš život nekřičel opak. A i když člověk žil všelijak jinak – vzdálen od Boha a podceňoval to nejdůležitější, proč jsme zde – je třeba se alespoň v poslední chvíli k Bohu obrátit, tak jako to udělal lotr na kříži a Kristus jej přijal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království!“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lukáš 23, 42 – 43)

P. Marek Dunda

Na smrt je třeba se chystat

Na umírání, jako na nejdůležitější okamžik našeho života, který rozhodne o naší věčnosti, se máme chystat celý život. Nic totiž není jistější, než skutečnost blížící se naší smrti – jak říká A. Karpíšek: Každý má jednu jistotu, že se dožije až do své smrti. Neberte to, prosím, jako strašení, ale jako připomínku podstatného - a nezapomeňme: pro nás křesťany je smrt vnímána jako brána do našeho pravého domova, kde se setkáme s našimi drahými, kteří nás předešli, a s celým nebem. Je jasné, že se každý do jisté míry smrti bojí, ale o to víc je třeba věnovat pozornost tomu být dobře připraven a ne nechat na poslední nejistý okamžik to důležité, co by už nemuselo být z naší strany zvládnuto.

Náš čas není neomezený

Komu se dobře umírá? Tomu, kdo má vše v pořádku – kdo je usmířen s Bohem i lidmi.

Kdo nemá nějakého „kostlivce“ ve skříni, se kterým by nerad předstoupil před poslední soud. Dokud žijeme, je vše řešitelné: můžeme se usmířit s druhými, můžeme se vyzpovídat a tím se smířit s Bohem, můžeme vrátit to, co nám nepatří, a použít to, co nám patří k vykonání nějakého dobra, můžeme se nechat pokřtít, pokud se tak nestalo již dříve, můžeme napsat závěť a spravedlivě rozdělit majetek, aby pro toto zanedbání nevznikly pak v rodině spory… Tento náš současný čas milosti však není neomezený a bylo by škoda jej promeškat. Samozřejmě je nejvýš vhodné přijmout i pomazání nemocných, které je posilou nejen pro chvíle umírání, jak si to někteří mylně spojují s dřívějším názvem, dnes již téměř neužívaným – poslední pomazání, ale je i velkou posilou pro trpělivé nesení těžkostí spojených se stářím a nemocí. A snad nemusím dodávat, že k umírajícímu má být přivolán kněz. Volat kněze k mrtvému je již pozdě…

Jak s pohřbem?

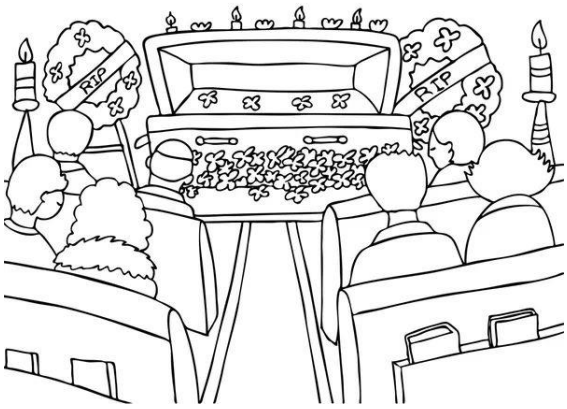

S úmrtím někoho blízkého bývají nejbližší vystaveni před rozhodování, jak uspořádat pohřeb a dnes už i, zda jej vůbec dělat. Otec Marek vzpomínal: „Když jsme v době našich studií v semináři s ostatními bohoslovci slyšeli, že v NDR v Karl-Marx-Stadt je zhruba 70 procent zesnulých zpopelněno bez obřadu, zdálo se nám to tehdy úplně nemyslitelné.“ Tento trend postupuje

i k nám, zvlášť do větších měst. O něčem to svědčí… Křesťané pochovávají své zesnulé s úctou a stojí o to se s nimi co nejdůstojněji rozloučit. Každý člověk je hoden naší úcty a rozloučení je toho výrazem. Navíc věříme, že tělo, které je dnes mrtvé, bude jednou Kristem vzkříšeno, a proto už nyní s ním podle této skutečnosti zacházíme.

Pohřbíváme ke vzkříšení

Nejpřiměřenějším způsobem pohřbu je tradiční pochování do země. Tělo se zde přirozeně rozpadne a pozůstalí mohou přicházet na místo, kde byl zesnulý uložen. Ale ani ti, kdo zvolí pohřeb žehem, nedělají z pohledu Církve zásadní chybu – vždyť Kristus je schopen vzkřísit těla svých věrných i z popela. Chybou to bylo dřív, když ještě někteří bojovní ateisté volili pohřeb žehem, aby takto demonstrativně poukázali na to, že nevěří v život po smrti (ti budou pořádně překvapeni). Ale s touto motivací se dnes už vůbec nesetkávám. Spálení se volí většinou spíš jako módní trend nebo s ohledem na pozůstalé, aby se nemuseli starat o hrob nebo domněle z finančních důvodů – i když pohřeb do země může být i levnější než kremace.

Ředkvičky vypěstované na babičce?

Pokud je mi známo, tak k nám zatím ještě nepronikly „moderní“ dost diskutabilní způsoby pohřbívání. Například na Novém Zélandu se již řadu roků užívá takzvaný zkapalňovač, kdy mrtvé tělo je vloženo do jakési tekutiny, která je až na dlouhé kosti rozpustí, a tato tekutina se pak volně vypustí a dlouhé kosti se spálí. Zdůvodňují, že zvlášť ve větších městech je to ohleduplnější k životnímu prostředí než pálení v krematoriu. V některých státech USA se prý zase zavádí možnost zvaná kompostér. Tělo je uloženo spolu se zbytky rostlin do speciální krabice, kde se vytvoří podmínky pro rychlé tlení. Po několika týdnech si pozůstalí mohou vyzvednout kostku hlíny z jejich nebožtíka.

Mše svatá za zesnulého

Pro křesťany je jasné, že zvolí pohřeb s knězem. Zvlášť pohřební mše svatá za zemřelého může hodně prospět jeho nesmrtelné duši. Totéž platí i o společných modlitbách za zesnulého. Proto při křesťanském pohřbu je vítáno, když se zúčastní co nejvíc lidí, kteří se při této příležitosti připojí k modlitbě za nebožtíka, vždyť právě o jeho spásu jde. Proto omezování počtu těch, kdo se mohou

obřadu v kostele zúčastnit není vzhledem k dobru zesnulého na místě. Tak jsme to zažili v době Covidu a hodně to bolelo, a tak si někteří pozůstalí myslí, že je menší účast na pohřbu bude méně drásat, ale zde má jít přece o dobro zesnulého. A ani není vhodné strkat před skutečností smrti hlavu do písku jak pštros. Smrt totiž patří k životu a je dobře, když se na pohřeb vezmou i děti, vždyť nemá cenu jim v tomto smyslu něco zastírat a přiměřené vysvětlení ze strany nejbližších je může ochránit před zbytečnými traumaty a dohady.

Na pohřbívání je hřbitov

Pohřbívá se na hřbitov – do posvěcené půdy. Ano, hřbitovy kněží každoročně kolem svátku všech věrných zesnulých znovu žehnají a vykropují svěcenou vodou. Zesnulí mají být uloženi na hřbitově, aby jejich duše nalezly pokoj. Není správné, když má někdo urnu třeba doma nebo když se popel rozsypává po lesích, řekách, lukách… Setkávám se s tím, že urna doma může být spojena s efektem, o kterém někteří říkají – u nás straší. A když je někdo rozprášen po horách, zase pak chybí místo, které je s ním spojeno a kde bychom dali šanci i dalším, aby se u jeho hrobu zastavili a pomodlili. Ostatky zesnulých máme nechat v pokoji na hřbitově a ne například z popela nechat vyrábět šperky, tak jak se to dnes nabízí.

Pamatujme na zemřelé s modlitbou

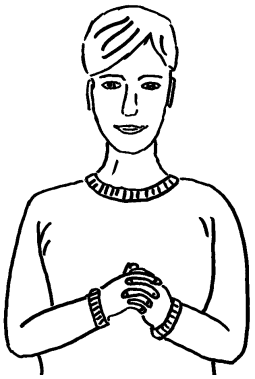

Na naše zemřelé je vhodné nejen vzpomínat a mluvit o nich v dobrém, ale je třeba se za ně především modlit. Pamatujme, že i duše v očistci nám mohou už nyní pomáhat a že naši pomoc potřebují. Samozřejmě je dobré učit modlitbám i naše děti a mládež, aby se jednou měl kdo pomodlit i za nás – aby to vůbec uměli. Za naše zemřelé máme vždy alespoň jednou za rok nechat odsloužit mši svatou. Někteří na to jaksi trochu pozapomínají a to je škoda. Někdy se setkávám s tím, že se někomu zemřelý připomene i ve snu a to je třeba chápat jako jeho prosbu o modlitbu nebo o mši svatou za něj.

Věříme ve zmrtvýchvstání

Dobré prožití Velikonoc nás vede nejen k myšlenkám na smrt Ježíše Krista a na smrt a vše co s ní je spojené, ale především k posílení víry ve Zmrtvýchvstání, a to jak Ježíše, tak i nás, kteří jsme v něj uvěřili. On řekl – jdu, abych vám připravil místo v nebi (srov. Jan 14,2). A na to se můžeme spolehnout. To platí.

Táňa Dohnalová

Nešťastné manželství?

Je to už pár let, kdy jsem potkal v domově pro matky v tísni ženu, kterou jsem kdysi oddával. Hned se ke mně hlásila a říkala mi: „Poznáváte mne? Vy jste nás oddával, vidíte - a já jsem teď tady.“ Říkala to trochu vyčítavě, jako bych za to mohl já, že takhle dopadla.

Ona žena s manželem svůj vztah s vírou nijak moc neprožívali. Víra pro ně znamenala to, že o Bohu vědí a On, že ví o nich. V případě potřeby a nouze se k němu obracíme, jinak ho nepotřebujeme. Vše ostatní v jejich životě byl jen projev zvyklosti či náhlého nápadu. (např. Jsou Vánoce, tak proč nezajít i do kostela?) Život s Bohem, modlitba, svátosti – to jim bylo cizí. Jejich vztah, který určitě v počátku stál na nějakém hezkém lidském ideálu, neměl z čeho a kam růst. Podivuhodně, k jejich překvapení, tím jak přišla rodina, postupně vychladl. Snad nesplnil společné očekávání. Jejich láska chladla až vychladla a stala se rutinou a později břemenem.

Ze setkání s touto maminkou mně bylo smutno. Myslela si, že když měla svatbu v kostele, tak to bude stačit k zajištění šťastného a krásného manželství a teď byla zhrzena tím, že to tak nefungovalo. Aby víra byla živá, musí být i žitá. Víra není jen věta nebo informace o někom či něčem, co se mého osobního života nijak netýká. Ve víře člověk může růst nebo ji může ztratit. Víra je veliký Boží dar. Tím, jak ji prožíváme, vydáváme svědectví pro ty, kteří hledají, a neseme za to též vlastní zodpovědnost.

Často ten, kdo je ve svém manželství zklamán, **nehledá řešení** k nápravě vztahů a jejich prohloubení, které je vždy možné, (apoštol Pavel o tom píše ve svém 1.listě Korinťanům 13 kap.), ale **hledá únik** a tím je i snaha začít nějaký nový vztah. Dotyčnému často vůbec nevadí, že již v manželství žije nebo že má rodinu. Vidí jen sebe a to je pýcha. Takový člověk působí jako jiskra v lese ve svém okolí. Kdo se dostane do jeho blízkosti, tak shoří. Je smutné, že pro četnost těchto případů se tyto situace začínají stávat „normou“ a společnost je přijímá jako běžný standard. **Chraňte si svá manželství, své rodiny!** Jinak o ně přijdete. Co pro to konkrétně dělat? Jen obřad v kostele vás nezachrání. Přikázání Boží nám to říká jasně: nepožádáš manželky(la) bližního svého. Jenže, kdo v dnešní době přikázání vůbec zná? Neměli bychom se víc zajímat o to, co nám Bůh dal, abychom žili dobrý lidský život, tak jak to zamýšlel ten, který nám jej dal? Pokud jeho rady nebereme vážně, nedivme se, že jsme v životě nešťastní.

P. Pavel Sobotka

Žij naplno pro druhého
a buď strůjcem štěstí jeho.

Muž a žena mají být
jeden pro druhého štít.

Manželství je poklad tvůj,
denně na to pamatuj.

Co se událo…

Děkujeme všem, kteří se zapojili do **tříkrálové sbírky** jako tři králové a dárcům, i díky vám se podařilo překonat dosavadní tříkrálový rekord ve sbírce na Znojemsku.
V exercičním domě ve Vranově nad Dyjí probíhaly v lednu, únoru a březnu duchovní obnovy exercičního typu.
Ve Štítarech farnost i letos uspořádala před postní dobou masopustní průvod. Tentokrát za účasti dětí z náboženství, které měly v rámci této akce společné setkání na faře. Během masopustního průvodu se nabízely pro zájemce postní pokladničky.
22. FATYMský ples na Šumné se uskutečnil naposledy s kapelou Víkend, přitáhl řadu návštěvníků. Podobně tomu bylo i při farním plese v Kuchařovicích.
Začátkem března pořádal FATYM Vranov nad Dyjí lidové misie ve farnosti Rouchovany. Děkujeme těm, kteří na tyto misie pamatovali ve svých modlitbách

Na co se těšit

V neděli 23. 4. poutní mše sv. ve Strachoticích ke sv. Jiří.
7. 5. společná mše sv. německými rodáky za účasti jednoho z nich P. Mucka v 11.00 v Hrádku
13. 5. Jevišovické žehnání motorek: 13.00 mše sv. a žehnání motorek v jevišovickém kostele. Před tím možnost zúčastnit se spanilé jízdy asi 100km; sraz v 8.30 na ČS OMV Znojmo)
V neděli 18. 6. v 15.00 začíná cyklopouť z Přímětic do Jeníkova. Návrat ve středu **21.6.** Zájemci se mohou hlásit u P. Sobotky mob: 731 402 650.
Ve čtvrtek 8. 6. bude společná oslava Božího Těla v 17.30 v Dyjákovicích.
V neděli 25. 6. bude poutní mše sv. ve Valtrovicích ke sv. Janu Křtiteli.
V neděli 2. 7. bude poutní mše sv. v Hrádku ke sv. Petru a Pavlovi
Adorační dny našich farností, kdy si můžeme vyprošovat veliké milosti u P. Ježíše přítomného v Nejsvětější svátosti budou následovně**:**
5.6. v Hrádku, **9.6.** v Jaroslavicích, **11.6.** v Dyjákovicích, **12.6.** ve Valtrovicích a **13.6.** ve Slupi. Bližší info ohledně časů bude zveřejněno ve far. ohláškách.

Za dobrého počasí jsou v některých farnostech přes den zpřístupněny vchody do kostelů, kde je možné se v klidu ztišit před svatostánkem a vyprosit si Boží pomoc a požehnání.

Poutní sezóna už je tady. Co Vy na to?

Jsou pro vás připraveny tradiční poutě: **1. 5. pěší pouť mužů z Vranova ke sv. Josefovi do Jevišovic**. Začíná se v 9.30 ve Vranově u kostela. V **Jevišovicích** zakončení mší svatou **v 15.00.** Následuje dívčí pěší pouť **8. 5. z Vranova do Kostelního Vydří,** zahájení v 6.00 ve vranovském kostele. **V 19.00 zakončení** mší svatou v Kostelním Vydří.

Otec Nik zve na pěší pouť do Jeníkova

Ve středu 17. 5. začíná pěší pouť z Prahy do Jeníkova. Sraz je v 19 hodin v Praze před katedrálou. Přespíme v Praze a další den odcházíme směrem na Nelahozeves (rodiště A. Dvořáka). V pátek nás čeká cesta do Libochovic a v sobotu do Kostomlat. V neděli kolem 13 h dojdeme do Jeníkova, kde celou pouť zakončíme mší svatou a posezením na faře. S sebou je potřeba spacák a karimatka. Věci nám poveze doprovodné vozidlo. Bližší informace a přihlášení u o. Nika na telefonu 731 402 743 nebo na emailu richterjan@seznam.cz.

A něco pro děti

Milé děti, jistě jste si všimly, že je v tomto zpravodaji dostatek černobílých obrázků. Ty jsou připravené právě pro vás, abyste je vybarvily a udělaly tak z tohoto černobílého zpravodaje zpravodaj barevný. Vybarvěte ho a poproste rodiče, aby váš vybarvený zpravodaj nafotili a poslali na emailovou adresu: MarieAntonina@seznam.cz. Vaše krásná dílka velice rádi zveřejníme na našich webových stránkách www.fatym.com a zároveň oceníme i nějakou tou luštěnkou pro děti, i když samotné vybarvování je už odměnou, protože tvořením se člověk rozvíjí a velice mu to prospívá.

Obrázek namalovaly děti z náboženství v ZŠ Vranov n. D.

Staň se spolutvůrcem zpravodaje!

Jak na to? Rád/a maluješ a jde ti to? Namaluj černobílé, libovolné obrázky černou tenkou fixkou, nafoť je a pošli, stanou se ilustrací k různým článkům. Své malůvky pošli na email: MarieAntonina@seznam.cz Těšíme se na vaše výtvory.

redakce zpravodaje☺

….Vtipy… Vtipy… A zase ty vtipy…

Ráno se po velké oslavě v Káni Galilejské hosté probouzejí. Většina z nich se drží za hlavu kvůli kocovině a sténá. Jeden muž prohodí do placu: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo prosím pro vodu.“ Ježíš se nabídne, že tedy půjde, ale vtom všichni svorně vykřiknou: „Ne! Ty už ne!“

Razantní zdražení vajec se projeví i na letošní oslavě Velikonoc. V některých rodinách už začínají koledníkům prodávat vstupenky. Velikonoční koledníci jsou jako balíky od České pošty. Víte, že dorazí, ale nevíte, kdy a v jakém stavu.

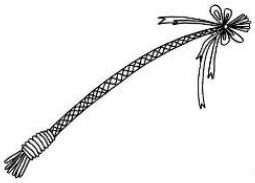

Koledníci dostanou do košíku vajíčka, ale zdají se jim nějaká divná. „Paní, ta vajíčka se vám nějak srazila, ne?“
„Ale ne, hoši, vejce jenom zdražila, tohle jsou obarvené ořechy.“

Silniční kontrola zastavila o Velikonocích řidiče, který má velmi dobrou náladu.
„Pane řidiči,“ říká mladá policistka, „doklady od vozidla, prosím. A co ta pomlázka za volantem?“
„Slečno, promiňte, já netušil, že bych vás měl taky vyšupat.“

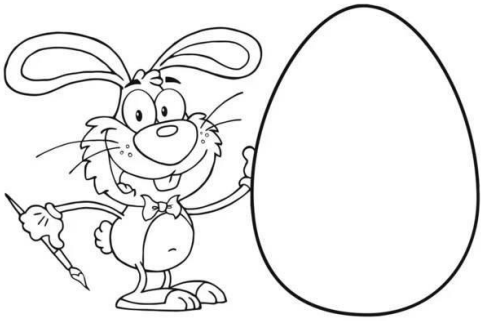

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“
„Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“
„No, že jsem si vykoledoval pětku…“

Proč nemůžeme velikonočnímu vajíčku vyprávět vtipy? Mohlo by popraskat.
Kolik vajíček musíme dát do prázdného košíku? Jedno, pak už není prázdný.
Co bude na konci Velikonoc? Písmeno “C”.
Jací zajíčci nemohou skákat? Čokoládoví.

Toto 106. číslo farního zpravodaje **vydal Farní tým Vranov n. D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkostele, a Vratěníně, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a P. Marek Coufal, farní vikář ve farnostech Přímětice, Práče, Prosiměřice a Těšetice u Znojma a ex.adm.ve farnostech Citonice, Hor. Břečkov a Lukov u Znojma (mobil 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích. Vyšlo v březnu 2023. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již stosedmé je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2023. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stranách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné